

VTV Kweeklust Toen & Nu 1939 - 2024

een onvolledige geschiedenis

*Op schouder
van reuzen*

Inhoud

	pagina
Voorwoord	1
Inleiding	2
Bert en de afgelopen vijf jaar	3
Toen	
Onze grond	8
Wijzelf	18
Onze spullen	25
Nu	
Mensen	29
Dieren	31
Toekomst	
Wat zegt Kweeklust over zichzelf	33
Toekomstige ontwikkelingen	33
Onze toekomst	35
Bronnen	36

VTV Kweeklust Toen & Nu

1939- 2024

Een onvolledige geschiedenis en een blik op het nu en de toekomst

Tekst: Else de Haan, Gijs van Dalfsen, Tineke van Bottenburg
Cover: Gijs van Dalfsen
Illustraties: Gijs van Dalfsen

Voorwoord

In jullie handen ligt nu het jubileumboekje van onze 85-jarige vereniging. Een cadeautje voor ons allemaal. Met daarin de ontstaansgeschiedenis van ons complex en vele verhalen uit verleden en heden. Er is de afgelopen maanden door een aantal mensen hard aan gewerkt. Zij konden putten uit ons opgeschoonde archief.

Denk je eens in hoe de wereld er 85 jaar geleden uitzag. Wat een verschil met nu. Bijna geen auto's op straat, weinig mensen met telefoon en zeker geen mobiele telefoon. Nu zijn onze meeste tuinen aangesloten op licht en water. En wat hebben we daar een plezier van. Ook onze manier van tuinieren en onze visie op tuinieren is behoorlijk veranderd. De een doet het nog op de vertrouwde manier, terwijl een ander zich verdiept in nieuwere methodes.

Wat blijft is dat we al die jaren een prettige vereniging zijn gebleven, een vereniging waarin we de dingen samendoen, en waar we naar elkaar omkijken en helpen waar dat nodig is.

Ik spreek dan ook het vertrouwen uit dat we daarmee door zullen gaan, hopelijk nog minstens 85 jaar.

Ineke van de Pol,
Voorzitter

Als je onder het spoor door bent, ben je in een andere wereld, een vakantiegevoel

Inleiding

Een andere wereld, dat is Kweeklust. Tachtig tuinen, de Tuinkamer, de winkel, de schuur met gereedschap, de karrenloods, sinds kort een wc voor iedereen en een composthoop voor het Algemeen Werk. Twee hectare, 76 are en 90 centiare groot.

Kweeklust heeft een bewogen geschiedenis. Dat is lang niet bij iedereen bekend. De redactie van de *Buitenpost* ging er mee aan de slag. We begraven ons in de mappen vol met verslagen van vergaderingen, brieven, tekeningen, kaarten en handgeschreven aantekeningen. Alles, werkelijk alles is gedocumenteerd. Tot aan de voorbereidingen van de vergaderingen toe. We vinden zelfs een 33 pagina's dik schrift met originele en gekopieerde losse agenda-aantekeningen. Al lezend groeit onze bewondering voor wat al die mensen vóór ons bereikt hebben. U leest het hieronder, maar geloof ons: We staan op schouders van reuzen.

Kweeklust is een vereniging met leden, eigen grond en natuurlijk, waar het al die leden om gaat: planten, bloemen, bomen en heel veel groenten en kruiden. En, om alles in goede banen te leiden, regels, door ons zelf of onze voorgangers vastgesteld. Met die onderwerpen in ons achterhoofd hebben we het verhaal over de historie van Kweeklust Weesp ingedeeld.

Dit boekje begint met een indruk van de afgelopen vijf jaar, onze meest nabije geschiedenis. Bert, onze onvermoeibare én kritische trendwatcher geeft u een indruk van een aantal actuele gebeurtenissen van de afgelopen tijd. Daarna gaan we terug naar 1939, het allereerste begin van *Kweeklust*.

Bert en de afgelopen 5 jaar

Dit is Bert, de haas die op *Kweeklust* woont, en die ons gedooft en toestaat om zijn tuincomplex te bezoeken en te bewerken. Liefst als we verse kroppen sla kweken. Vooral in de winter zie je hem weleens, als je een enkele keer op de tuin bent, en hem uit een beschut plekje opschrikt. Maar ook wel in de zomer, op rustige momenten.

Wat heeft Bert zoal opgemerkt de laatste jaren? Welke gebeurtenissen zijn hem opgevallen? En welke trends heeft hij waargenomen?

Zomer 2019

In deze zomer wordt Bert verrast door de bakken, die overal op *Kweeklust* verschijnen. Groenten in bakken verbouwen raakt overal in zwang en zo ook op *Kweeklust*.

Zomer 2020

De Corona epidemie is ook niet ongemerkt voorbij gegaan aan Bert, het heeft hem heel wat hoofdbrekens bezorgd.

In 2020 verschijnt er ook onverwacht een wit bankje, halverwege de lange wandeling van de ingang naar het uiteinde van het complex. Bert begrijpt meteen dat het speciaal voor hem is gemaakt.

Alsof ik het zelf heb bedacht!

Zomer 2021

In deze zomer wordt de verbouwing en uitbreiding van de tuinwinkel voltooid. Het is ook het jaar van de complottheoriën, en omdat het eindresultaat zo netjes is afgewerkt twijfelt Bert aan de tuinwinkelverbouwing. Is die wel echt gebeurd?

Fakenieuws!

Eind 2021

Wat Bert zeker niet is ontgaan, is de nieuwe publieke wc die in de tuinwinkel is gebouwd. Daar heeft hij al lang naar uitgekeken.

Joehoe, ik ga de sleutel halen

Eind 2022

Bert bezoekt weer eens de ALV, om goed op de hoogte te blijven. Het is even schrikken voor hem, dat hij niet als voorzitter wordt herkend.

2023

Dit jaar wordt Kweeklust regelmatig geplaagd door inbraken. Soms koper, maar ook gereedschappen en andere zaken. Heel frustrerend. Bert heeft nog geregeld midden in de nacht gepatrouilleerd.

Hallo, inbrekertjes... zijn jullie daar?

In 2023 wordt Weesp ook onderdeel van Amsterdam. Natuurlijk wil Bert daarbij zijn beste beentje voorzetten.

En Bert? Heb je daar nog iets aan toe te voegen? Misschien nog een aanwijzing voor de tuinders?

Het meeste hou ik van jonge kropjes sla.

TOEN

Onze grond

Neerlandia

Het is allemaal begonnen met *Neerlandia*, de melkfabriek die ooit aan de Achtergracht was gevestigd. Ongeveer op de plaats waar de supermarkt Vomar staat.

De melkfabriek Neerlandia aan de Achtergracht

De directeur van die fabriek, de heer Storms, wilde een plek om rustig te kunnen werken. Bovendien hielden hij en zijn vrouw van tuinieren. De melkfabriek had al sinds 1910 een stuk land, het land waar nu onze volkstuinen zijn. Daar bouwde hij op het achterste gedeelte een tuinhuisje. De rest van het land mochten de werknemers van de fabriek huren om er groenten op te verbouwen.

Een welkome aanvulling op hun karig loon, zo had de directie bedacht. Maar ondanks dit riant aanbod was er niet genoeg belangstelling bij de werknemers van *Neerlandia*. Daarom mochten ook andere Weespers een stukje land huren.

De geschiedenis van onze volkstuinen begint vervolgens op 29 November 1939. Dan besluiten de huurders van de grond een vereniging op te richten. De eerste bestuurders krijgen een klein half jaar later al te maken met de oorlog. Weesp ligt in de Nieuwe Waterlinie, het gebied dat in geval van oorlog onder water gezet kan worden om de vijand tegen te houden. En dat gebeurt in 1940. Ook *Kweeklust* wordt onder water gezet. Zoals we weten helpt dat niets. De Duitsers vliegen gewoon over al dat water heen. Tegen

inundatie

het einde van de oorlog worden de volkstuinen opnieuw onder water gezet. Dit keer doen de Duitsers het. Zij proberen de geallieerden tegen te houden. Ook dat lukt niet.

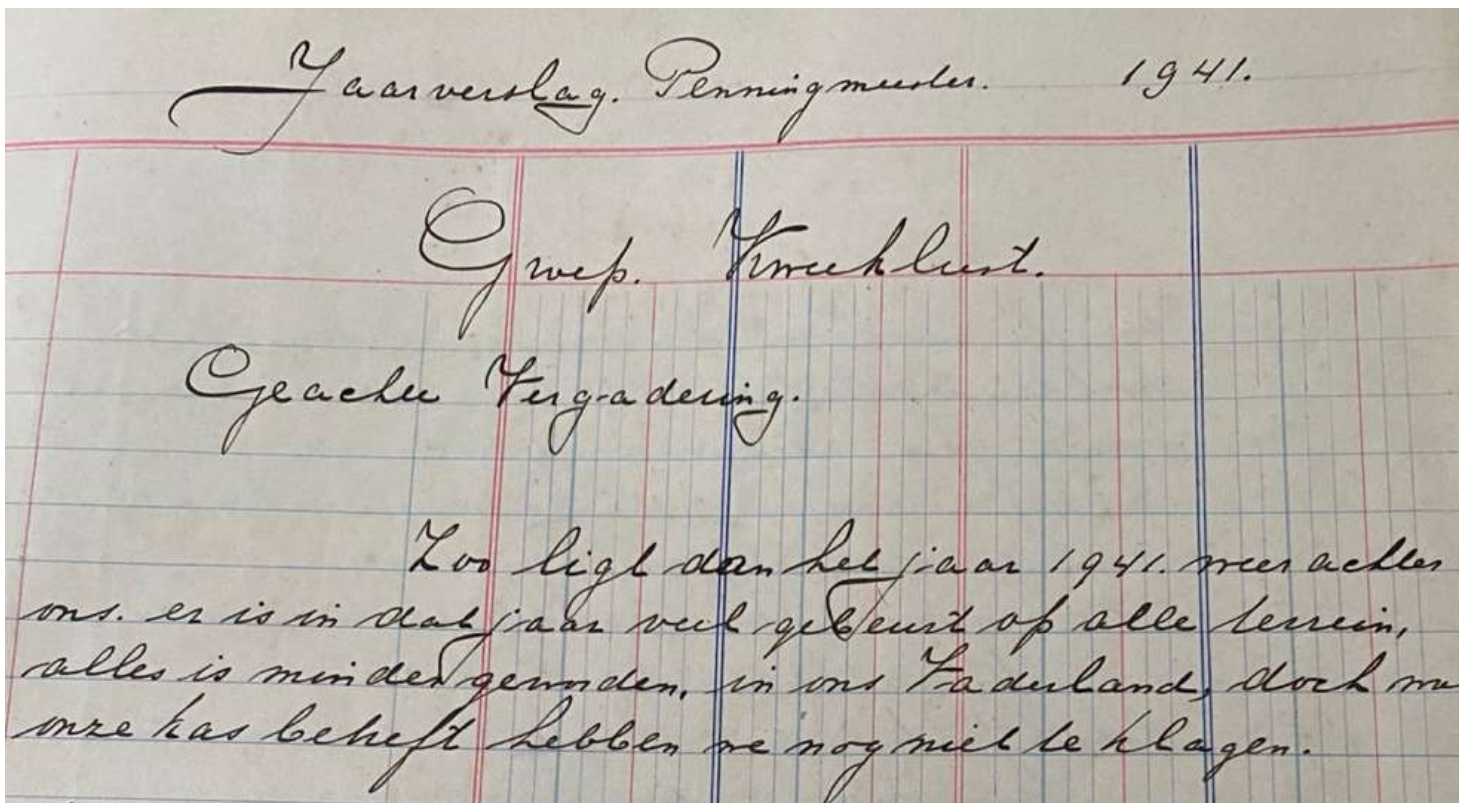
Die inundaties moeten een klap voor de tuinders geweest zijn. Onze zware kleigrond is al niet gemakkelijk te bewerken. Na al dat water wordt het nog moeilijker.

Sergeant Bert Bode komt al dat water tegen op zijn weg naar Weesp:

Een bocht in den weg. Daar voorby zien we Weesp. En...inundatie! Hoe is het mogelyk. Links en rechts van den weg een uitgestrekte wateroppervlakte, kennelijk geïnundeerd. Hekken, veestallen en landbouwgereedschap steken nog grootendeels boven water uit, maar het is tenminste inundatie.
Uit: de Terugtocht op Weesp

Over de oorlogsperiode kunnen we weinig vinden in de archieven. De verslagen van de penningmeester en de tuincommissie zijn handgeschreven.

Uit het verslag van de Penningmeester. Behalve de eerste zin, niets over de oorlog.

Verkoop

In 1945 verkoopt *Neerlandia* de grond van *Kweeklust* aan de gebroeders Broeckmans, zaadhandelaren. Deze verpachten de grond aan het Algemeen Verbond van Volkstuinverenigingen in Nederland te Amsterdam (AVVN), die het weer verhuurt aan *Kweeklust*. In de loop der jaren wordt de pacht prijs steeds verhoogd. Maar kennelijk is *Kweeklust* tenslotte toch niet winstgevend genoeg, want in 1967 besluiten de gebroeders het complex van de hand te doen. Zij delen zij de penningmeester van *Kweeklust* schriftelijk mee dat "aan makelaar Nagel wonende Kerklaan 4 te Weesp, de opdracht is gegeven de grond te verkopen". Als voorwaarde wordt gelukkig wel gesteld dat de grond bestemd moet blijven voor volkstuinieren.

In 1941 stond het complex op de balans van *Neerlandia* voor fl 2.500,-. In 1967 is de vraagprijs fl 30.000,- Een aardige winst.

De grond moet dan wel beschikbaar blijven voor volkstuinieren, maar de huur zal verdubbelen, en zal later waarschijnlijk nog hoger worden. Een tuin op *Kweeklust* zal dan voor een groot aantal mensen financieel niet meer op te brengen zijn. Gelukkig laat het bestuur en vooral een aantal actieve leden het niet zover komen. De eerste stap is de Gemeente te vragen de grond te kopen. De Gemeente zegt toe, maar ziet er later toch weer vanaf. De toekomst van *Kweeklust* staat op het spel.

Dan stelt een groepje tuinders onder aanvoering van de fantastische meneer Jan van Dijk, het bestuur voor de grond zelf te kopen. Een actie waarvan wij nu nog steeds de vruchten plukken. Want zie wat er gebeurt. In eerste instantie vindt het bestuur die aankoop geen goed idee. Wel begrijpelijk. Dertigduizend gulden in die tijd komt overeen met bijna € 90.000 in de onze. Maar toch houden de heren vol en tenslotte geeft het bestuur toe. Het AVVN wordt ingeschakeld voor advies.

Jan van Dijk

En dan wordt het spannend.

Op 20 december 1967 adviseert het AVVN aan VTV *Kweeklust*:

"de warmoezierstuin, ingericht als volkstuinen met daarop staande bergplaats en vruchtbomen, gelegen te Weesp, aan de Lange Muiderweg, kadaster gemeente Weesp, sectie B no 1425 groot 2.27.40 hectare, aan te kopen".

Zij stelt voorts voor dat alle leden 300 gulden renteloos voor 20 jaar aan de Vereniging lenen. Dat zou nu bijna 900 euro zijn. Begrijpelijk dat zo'n transactie niet meteen rond is.

Een dag later, op 21 December 1967, zeggen de gebroeders Broeckmans schriftelijk de pachtovereenkomst met ingang van 1 januari 1969 op. *Kweeklust* heeft dan nog een jaar de tijd.

Maar al gauw blijkt dat de gebroeders dat jaar toch niet meer hebben afgewacht. Zij hebben de grond van *Kweeklust* eerder verkocht aan ene heer Fransen uit Nederhorst den Berg. Deze houdt de grond echter niet lang. Hij verhoogt de prijs en biedt de grond van *Kweeklust* aan voor fl. 32.500,-

De financiering loopt nog steeds moeizaam. Het Bestuur besluit een lening aan te vragen bij de Rabobank. Maar omdat een gevraagde borgtocht van de gemeente nog niet rond is en de leden niet voldoende geld kunnen inleggen, weigert de Rabobank.

Jan van Dijk brengt de redding. Hij leent bijna fl. 20.000, geld dat eigenlijk bestemd is voor zijn eigen huis. Dan verleent de I Weesp de borgtocht voor fl. 24.500,-, waarop de Rabobank de lening verstrekt en Jan van Dijk zijn geld terugkrijgt.

Op 1 november 1968 verkoopt de heer Fransen middels makelaar Nagel het complex door aan *Kweeklust* voor de somma van fl. 35.000,00 all in.

De grond is nu van VolksTuindersVereniging *Kweeklust*.

Flevolijn

Het blijft jaren rustig op de grond van *Kweeklust*. Maar dan, op 17 februari 1977 maakt Minister Westerterp van Verkeer en Waterstaat bekend dat de regering besloten heeft tot de aanleg van de spoorlijn Weesp-Almere-Lelystad, met een verbindingsboog richting Naarden-Bussum. De *Flevolijn*. Dat er een spoorlijn naar Almere en later verder naar Lelystad zou komen is al langer bekend. De vraag is echter waar die lijn komt te liggen.

Er liggen plannen voor vier tracé's op tafel, waarvan een, tracé A, over het terrein van *Kweeklust*. Gelukkig zijn deze plannen het bestuur van *Kweeklust* niet ontgaan. Al vanaf 1976 vinden we handgeschreven aantekeningen en berekeningen, brieven en briefjes, en plannen over die *Flevolijn*. En dat jarenlang. Pas zes jaar later, in de Algemene Leden Vergadering van Februari 1984 memoreert de (interim)voorzitter, de heer Schuurmans, dat het onderwerp *Tracé-nieuws* niet meer op de agenda staat en: "na 10 jaar onder die druk te hebben moeten staan in bestuurswerk en tuinieren is dit toch min of meer een bevrijding".

Als we de dikke mappen 'Flevolijn' doornemen, is het grappig om bij de eerste aantekeningen die we vinden, op 5 mei 1977 te lezen: "Wat hebben we tot nu toe gedaan? Niet veel!". Dat zal in de jaren die volgen wel totaal anders worden. De keuze van het uiteindelijke tracé valt in 1978 op tracé A. Er volgt een golf van protesten. Bezwaren van Weesp, Muiden, de regio's,

De mogelijke tracé's voor de Flevolijn

Natuurmonumenten (het tracé gaat door de Keverdijkse polder, de laatste intacte polder in dit gebied) en vele anderen. Ook het bestuur van *Kweeklust* maakt bezwaar, maar voert ook een eerste bespreking met NS. Kennelijk gaat zij ervan uit dat bezwaren niet veel invloed zullen hebben, maar wel NS onwelgevallige vertraging kunnen bezorgen. Dat kan de onderhandelingspositie versterken. De keuze voor tracé A betekent namelijk dat *Kweeklust* een strook grond van ongeveer 25 meter kwijt zal zijn. Dertig tuinen zullen moeten verdwijnen.

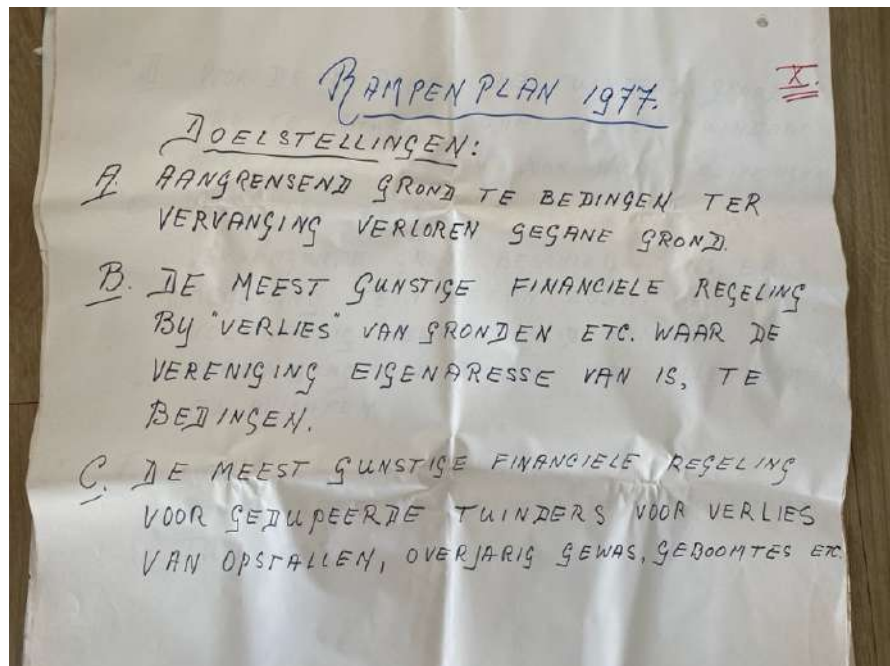
Bij de onderhandelingen NS met zijn de uitgangspunten: geen geld maar vervangende grond voor de grond die we moeten afstaan, die grenst aan het terrein van *Kweeklust*; vergoeding voor de huisjes die moeten verdwijnen;

vergoeding voor de nieuw aan te leggen waterleiding en een nieuw hoofdpad, én vergoeding voor alle bijkomende schade.

De waterleidingcommissie, de bouwcommissie, en de tuincommissie krijgen alvast de opdracht een kosteninventarisatie te maken. Een beheercommissie krijgt de opdracht een berekening te maken voor de kosten van de strook van 25 grond die de vereniging kwijt zal raken.

Als dan op 19 juni 1980 het besluit voor het tracé A3 (tracé A met een kleine wijziging) valt, komt er op 10 november van dat jaar een ALV, waarin de leden met een stapel flipovers uitvoerig geïnformeerd worden: "... dat waar wij al jaren tegenaan gekeken hebben met evenzoveel geloofwaardige als ongeloofwaardige ogen, is een vaststaand feit geworden. De Flevolijn wordt gebouwd, daar helpt geen moedertjelijf meer aan". Aldus voorzitter Van de Vliet.

De 11 flipovers met alle informatie zijn nog steeds bewaard. Dit is de informatie: NS wil 7507 ca grond van Kweeklust hebben, met daarbij nog een strook van 10 meter als werkterrein. Deze strook zal later worden teruggegeven. Alle schade zal worden vergoed. NS zal pogingen doen voor een aangrenzend stuk land als compensatie.

Het bestuur heeft al twee formulieren klaar voor de 30 leden met tuinen die moeten verdwijnen: een formulier waarop de leden kunnen aangeven wat dit voor hen betekent en een tweede formulier voor een inventarisatie van alles wat op de tuin staat en niet mee kan naar het nieuwe stuk (planten, bomen huisje, schuur). We vinden in het archief de ingevulde formulieren, zorgvuldig bewaard, terug. Helaas niet de formulieren waarop staat wat deze gedwongen verhuizing voor de leden betekent. We kunnen ons voorstellen hoe vreselijk dat is geweest, om mee te maken dat je kleine paradijs met de grond gelijkgemaakt wordt, met als alternatief -als er al vervangende grond wordt gevonden- verhuizen naar een kaal stuk land. Van de 30 tuinders geven 22 hun volkstuin op. De bijna 100-jarige mevrouw Annie van Essen – Hamers is een van hen:

Na de oorlog hadden Annie en haar man Jan van Essen op het complex een stukje grond in gebruik met een schuurtje erop. Kweeklust was een simpel geheel, er was een gemeenschappelijke kraan en er waren nog geen tegelpaden. Het was vooral een moestuin, de sperciebonen en worteltjes werden in die tijd nog ingemaakt. En natuurlijk maakte Annie veel appelmoes van de grote gele appels van de appelboom. Toen de gelegenheid zich voordeed heeft Jan van Essen aan de overkant van het pad, aan de kant van de spoordijk een mooi huisje gebouwd, de Bongerd. De ramen had hij op de kop getikt bij een renovatie van huizen op de Kastanjelaan. Het nieuwe huisje leek een beetje op een Zaans huisje. Annie schilderde ieder jaar het huisje weer mooi op in wit en groen. In de loop der jaren kwam er steeds meer bloementuin, waar haar man o.a. mooie chrysanten kweekte, de stelen werden gedieft zodat er een mooie rechte steel met een bloem kwam, de bloem werd dan zorgvuldig ingepakt. Zij was in de zomer dagelijks te vinden op de tuin. Een praatje bij de kraan met Nanda of Co, in de middag een dutje, niet gehinderd door het lawaai van de treinen, daar wende je aan. Kinderen en kleinkinderen kwamen graag spelen en 's-avonds mee eten. Kleindochter Maaïke heeft met oma in wat zij noemde 'haar

verwegtuin' gefigureerd in de TV-serie Dag huis, dag tuin, dag opbergschuur van Burny Bos.

Haar man was in die tijd voorzitter van Kweeklust en was intentief betrokken bij de onderhandelingen met NS. Huisje en tuin behoorden bij de tuinen die plaats moesten maken voor de nieuwe spoorlijn. Jan van Essen is overleden in 1980. Annie is nog enige jaren op de tuin gebleven, heeft de ontwikkeling van de nieuwe spoorlijn en het nieuwe land van dichtbij gezien. Maar zij heeft niet meer een nieuwe tuin genomen op 'het nieuwe land'. Wat bleef zijn mooie herinneringen aan haar jaren op Kweeklust.

Of het lukt een vervangend stuk land, grenzend aan *Kweeklust*, te kopen is lange tijd onduidelijk.

NS doet een voorstel elders een stuk land te kopen ter vervanging. Maar dat wijst *Kweeklust* af. Zij wil geen Volkstuinenvereniging zijn met twee van elkaar gescheiden stukken land. Het gaat op een patstelling lijken. Het uitgangspunt van zowel NS als *Kweeklust* om in beminnelijke sfeer tot overeenstemming komen, lijkt niet te gaan lukken. *Kweeklust* gaat niet akkoord zonder aangrenzend vervangend land, en NS heeft dat niet te bieden. Het bestuur staat zwak. Zonder overeenstemming kan NS overgaan op onteigening. Zij blijft ook zeggen dat zij niet wettelijk verplicht is te zorgen voor vervangende grond. Zij is slechts verplicht de grond te vergoeden. Maar, zegt *Kweeklust*: "onze mensen hebben niets aan geld. Wat moeten zij met geld op een flatje?"

Tenslotte –waarschijnlijk als uiterst dwangmiddel- stuurt het bestuur het college van burgemeester en wethouders van Weesp een bezwaarschrift tegen het verlenen van vrijstelling van 'het geldende bestemmingsplan ten behoeve van de aanleg van de Almere spoorlijn op het oude land'. Bij toekenning van het bezwaar zou tracé A-3 niet door kunnen gaan. Zij voegt eraan toe dat ze bereid is het bezwaar in te trekken als NS en *Kweeklust* tot een oplossing komen.

Ongeveer twee maanden later, het is ondertussen augustus 1981, komt het allemaal toch nog goed. NS kan een stuk land naast *Kweeklust* kopen, ons huidige 'nieuwe' land met de tuinnummers vanaf 100. Het stuk land is groter dan het stuk dat we kwijtraken. NS zal dat extra stuk niet betalen. Maar omdat de vereniging dat extra stuk land graag wil hebben, besluit zij het zelf erbij te kopen.

Op 7 juni 1983 ondertekenen van *Kweeklust* de voorzitter, de heer Schuurmans en de secretaris, de heer van Essen het voorlopig koopcontract, dat twee maanden later zal worden omgezet in het koopcontract. Zo'n tien dagen later stuurt Schuurmans een bedankbriefje aan ir. Versnel van NS "voor de prettige wijze waarop wij door de NS over het leed van de Flevolijn zijn heen geholpen". In hetzelfde briefje noemt hij de bureaucratische regels die de gemeente Weesp *Kweeklust* aandoet een 'domper'. De gemeente heeft namelijk het nieuwe stuk van *Kweeklust* onderdeel gemaakt van het nieuwe bestemmingsplan Landelijk Gebied. Daarom, schrijft de gemeente, aan

Kweeklust zal zij eisen stellen aan de *totale* inrichting van het tuinencomplex: het gebruik, de bereikbaarheid, het aanbrengen van gemeenschappelijke en privé-voorzieningen én de landschappelijke inpassing van het tuinencomplex. Dit laatste betekent dat er rondom *Kweeklust* een strook beplanting moet worden aangelegd en dat voor *ieder bouwwerk een aanvraag voor*

bouwvergunning moet worden ingediend. Kweeklust krijgt van de gemeente een geheel uitgewerkt plan voor de inrichting van het nieuwe stuk land, voor herverkaveling van het oude gedeelte met een grote parkeerplaats en een nieuw verenigingsgebouw.

Het bestuur van *Kweeklust* ontwikkelt zelf ook plannen voor de indeling van het nieuwe complex en nodigt de leden, die hun tuin kwijtraken uit om deze plannen én het plan van de gemeente te bespreken. De leden verwerpen het plan van de gemeente. Zij vinden de geplande tuinen te klein, en een te groot aantal ligt op het noorden. Ook de voorgestelde herverkaveling van het oude gedeelte, en grote parkeerplaats en een nieuw verenigingsgebouw willen zij niet. De gemeente krijgt bericht dat niet haar plan, maar dat van het bestuur is gekozen. De door de gemeente geëiste 'landschappelijke inpassing' zal bestaan uit een groenstrook van 3-5 meter, aan te leggen op kosten van NS. De firma Hoogenhoud wordt ingeschakeld voor het bewerken van het land, aanleg tegelpad en waterleiding en twee duikers en voor het opschonen van de binnensloot en de schouwsloot. Kosten fl 41.749,82.

Op 30 augustus 1983 organiseert het bestuur een informatieavond voor de mensen die een tuin op de nieuwe grond krijgen. Acht leden van het 'NS-stuk' en 23 nieuwe leden. Het welkomstwoord van de voorzitter vinden we uitgetypt in de map *Flevolijn*. Na zijn dankwoord aan alle mensen die steeds geholpen hebben, kondigt hij koffie én muziek aan. Die avond moet een ongedwongen en gezellige sfeer hebben, aldus voorzitter Schuurmans in zijn brief aan medebestuurleden en commissieleden. Vandaar waarschijnlijk die muziek. Er moet een soort informatiemarkt komen met alle commissies aan een tafeltje, met zoveel mogelijk informatie voor de nieuwe leden. Een voor een komen de

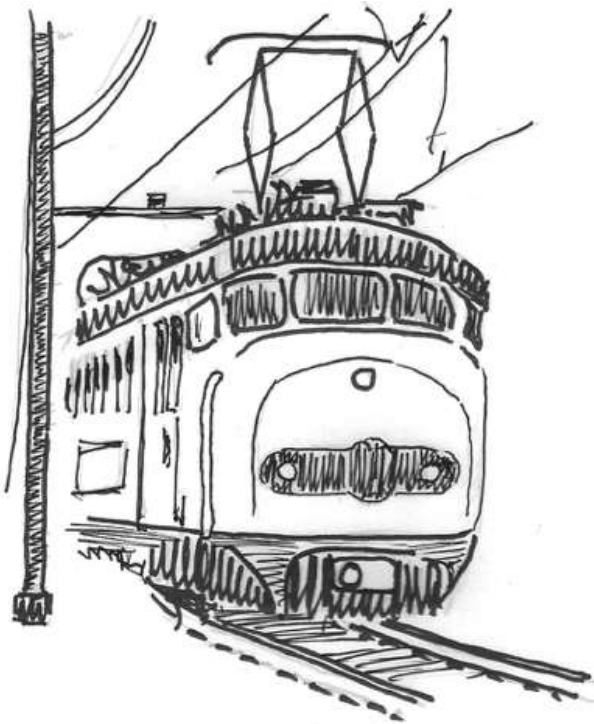
leden bij hem om een tuin uit te zoeken en bij de secretaris om een ledenkaart in te vullen en zo lid van *Kweeklust* te worden.

Op 10 september 1983 kunnen de tuinders hun nieuwe tuin betrekken.

*Het nieuwe land,
met als service
van het bestuur
zand voor de
aanleg van
paden*

Op 29 mei 1987 rijdt de eerste trein over de nieuwe Flevolijn naar Almere en een jaar later verder naar Lelystad.

Op de ALV van Februari 1984 presenteert de voorzitter, de heer Luken, de afrekening en concludeert: *"We zijn er financieel gezien niet armer van geworden. En waar het om ging, 'grond om grond' is ook gelukt. Zelfs hebben we ruim 4000m² meer terug kunnen kopen dan we hebben moeten verkopen. En geld overgehouden en geen schuld meer"*.

Inkomsten		Uitgaven
NS vergoedt	340.964,26	Vergoeding aan leden, herbouwpremie, aanleg nieuwe complex, diverse kosten
Rente	3.083, 52	321.825,06
totaal	344.047,78	voordelig saldo 22.222,72
		totaal 344.047,78
De afrekening		

Wijzelf

Vrouwen en mannen

Ongeveer de helft van onze leden is vrouw. Sommigen hebben de tuin samen met hun partner, anderen alleen. Vroeger was dat wel anders. *Kweeklust* was een mannenvereniging. In de Statuten en Huishoudelijke Reglement uit 1969 lezen we in artikel 6 van het Huishoudelijk Reglement: " ...*Wanneer, bij overlijden van een lid, zijn weduwe daartoe schriftelijk de wens te kennen geeft en lid van de vereniging wordt, kan zij in het bezit van de tuin van de overledene blijven. Een familielid kan, z.n. de tuin voor haar bewerken, mits de opbrengst dier tuin geheel ten behoeve van haar wordt aangewend.*"

Vrouwen die tuinieren, dat werd toen niet waarschijnlijk geacht.

Op een enkele uitzondering na zijn in die tijd alle bestuursleden mannen. Uitnodigingen voor een ALV zijn gericht aan *'onze leden en hun echtgenote'*. De dames werken waarschijnlijk ook niet mee in het Algemeen Werk. In de vergaderverslagen lezen we dat *'damesleden van de vereniging zullen worden ingezet voor het zetten van koffie bij het Algemeen Werk en voor het schoonmaken cq ramenlappen van de tuinwinkel'*. Later krijgen ze nog het verzoek om lichte werkzaamheden te doen, zoals schilder'klusjes', ramenlappen, onderhoud van de tuin bij de tuinwinkel en natuurlijk... koffiezetten. In loop der de jaren bespeuren we wel enig vooruitgang. In 1974 krijgen de (mannelijke) leden nog een uitnodiging voor een vergadering, met de vermelding dat er per lid twee bonnen voor koffie zullen liggen en "dan hoeft de vrouw thuis geen koffie te maken". Maar bijna tien jaar later zijn we

al wat verder. In 1983 krijgen de leden die vanwege de Flevolijn hun tuin moeten opgeven een uitnodiging om samen met hun vrouw naar de vergadering te komen.

Nu bewerken vrouwen zelf hun tuin, zitten in Bestuur en in commissies en doen Algemeen Werk. Toch is er in 2022 nog een samenzwering van de vrouwen nodig om bij het Algemeen Werk nu eens de machines te bedienen en niet zoals gebruikelijk, naar het onkruid verwezen te worden. Onkruid wieden mogen de heren dit keer doen.

Algemeen Werk

Algemeen Werk, tegenwoordig gezellige bijeenkomsten, waar hard gewerkt wordt én leden elkaar leren kennen, is niet altijd zo leuk geweest, lijkt het. In verslagen van vergaderingen lezen we regelmatig verzuchtingen over de geringe betrokkenheid van de leden. Zij komen niet op de werkochtenden en zeggen niet af. In 1970 wordt het Algemeen Werk officieel geregeld in het Huishoudelijk Reglement. Leden moeten 15 uur per jaar doen, maar kunnen dit afkopen voor fl 75,- (nu bijna € 200. Zou er veel afgekocht zijn?).

In 1987 wordt een werkkaart per lid ingevoerd. Hierop wordt aangetekend hoeveel uren het lid gewerkt heeft. Dat dit ook niet werkt blijkt uit de beslissing alleen via het 'schoolbord' op te roepen tot meedoen aan het Algemeen Werk.

Uit het gesprek met de tachtigers (Buitenpost 6)

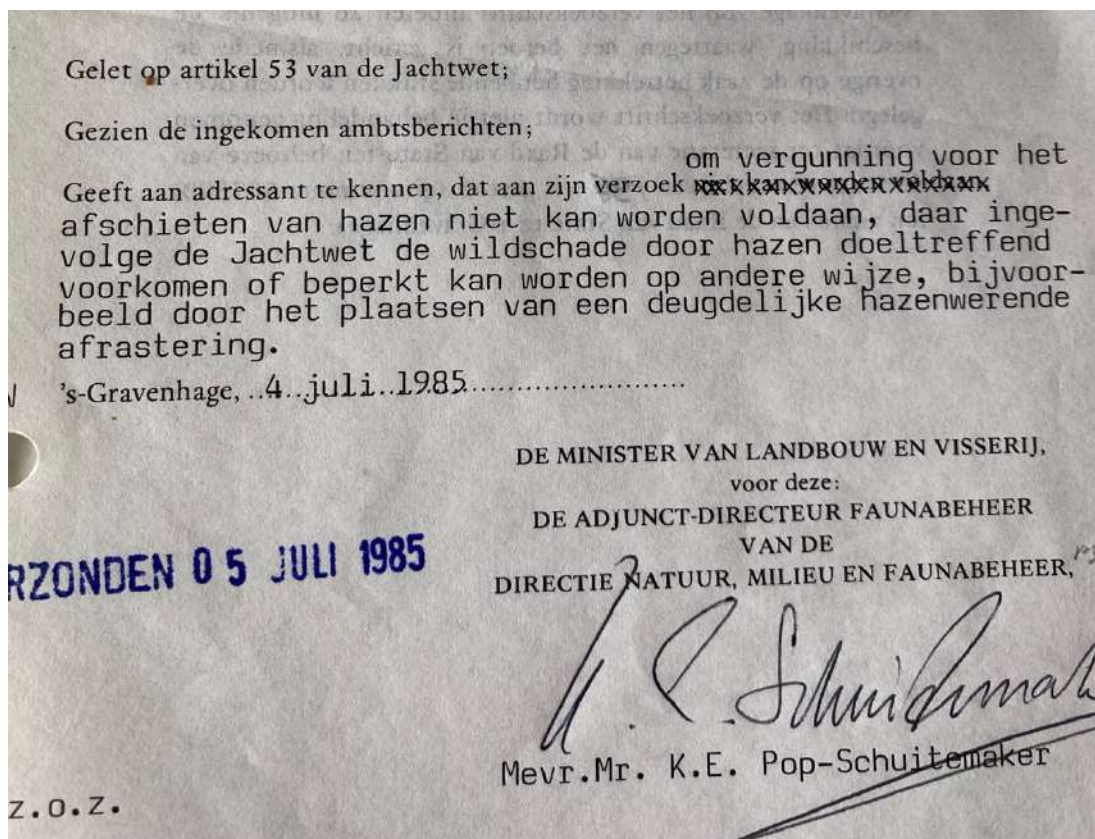
Eind jaren tachtig was er een enorme konijnenplaag. Er werd van alles ingezet: een jager van de gemeente met een heus jagershoedje, die niet mocht schieten vanwege alle kassen, maar fretjes inzette. De heer Klungers en Martin zetten strikken en vangkooien. Ook Koosje wist na heel veel pogingen vijf kleine konijntjes te vangen, die ze vervolgens op de Veluwe weer uitzette. Het bleken trouwens geen wilde konijnen maar tamme/gefokte. En veel belandden gevild in de vriezer van Oversingel. Twee 'scherp'schutters mikten vanwege het verbod in arren moede op schoorstenen en.. schoten rakelings langs Koosjes oor. Koosje eiste het geweer op en brak het in stukken. Chapeau!

In die tijd blijkt *Kweeklust* voor de voorouders van onze Bert, de haas, ook niet veilig. Er wordt toestemming gevraagd ook hazen af te schieten. Gelukkig geeft het ministerie van Landbouw en Visserij hiervoor geen toestemming. Bert is gered!

Met dank aan mevrouw mr. Pop-Schuitemaker, kunnen wij nog steeds genieten van Berts gewaardeerde inbreng.

De konijnen laten zich niet zo makkelijk weggagen. Er komen in de loop van de volgende jaren steeds konijnen en nieuwe jagers, nu met vangkooien. Men adviseert zelfs om vreselijk stinkende tijgermest te gaan gebruiken.

Dan komen de konijnen en hun jagers niet meer voor in de verslagen. De jagers komen niet meer, maar de konijnen?

Bestuur en Regels

Wie het archief van *Kweeklust* bekijkt krijgt al snel de indruk dat het leven daar bestaat uit vergaderingen. Mappen vol met verslagen van vergaderingen van het Dagelijks Bestuur, Algemeen Bestuur en de Algemene Ledenvergadering. Gelukkig gaat het in de meeste vergaderingen over alles wat met de volkstuin te maken heeft. Over die eerste jaren –de oorlogsjaren– vinden we vrijwel niets in het archief. Wel vinden we een paar in prachtig handschrift geschreven verslagen. Dit staat er in het jaarverslag uit 1940 van de penningmeester:

Zooals de meesten weten is eind 1939 onze Vereniging opgericht. Van Contributie was toen nog geen sprake. We hebben in 1939 twee vergaderingen gehad en wel op 29 november en 28 december.

Volgens een lijstje toen door mij opgemaakt ontvingen we de eerste vergadering f1,60 en de tweede f 0,70, zoodat er toen in kas was f2,30. Er werd besloten de eerste vergadering ieder f0,10 te geven voor onkosten, zoodoende een kasgeld van f 2,30. Hiervan moet voor zaalhuur de beide keren f 2,50 betaald worden voor onkosten Convocatie's f 0,10, voor een boek penningmeester f 0,62, zoodat we van uitgaven hadden f 3,22, dus was er op 1 Januari 1940 een tekort van f 0,89. Hiermede gingen we het nieuwe jaar in. We hadden toen 16 leden. De Contributie was vastgesteld op f1,50 per jaar te betalen in vier kwartalen. De eerste drie ieder f 0,40 en het laatste f 0,30. Van die f 1,50 per lid moest f 0,95 betaald worden aan de Bond van Volkstuinders in Nederland, zodat er voor de vereniging f 0,55 overbleef voor eigen onkosten.

De eerste bestuurders zijn de heren Bruyne, Nordeman en Kingma. Zij stellen het eerste reglement van *Kweeklust* op: het *Huishoudelijk en Tuin Reglement van "Tuinders-Vereeniging Kweeklust Weesp"*. Er volgen regelmatig wijzigingen van dit reglement. Opvallend is dat met die wijzigingen ook naam van de Vereniging steeds enigszins verandert: *Tuinders-Vereeniging Kweeklust Weesp* (1941), *Tuinvereniging Kweeklust* (1949), *Volkstuinders Vereeniging Kweeklust*, zoals onze vereniging nog steeds heet.

Natuurlijk zijn die eerste reglementen anders dan die we nu hebben. Sommige regels zouden nu niet meer kunnen. Wat vinden we bijvoorbeeld van Artikel 9 "elke huurder die vruchtbomen op zijn grond heeft is verplicht ze eenmaal 's jaars te laten snoeien en tweemaal 's jaars te laten bespuiten". Bespuiten? Waarmee zou dat zijn? En zou artikel 11 "Het is verboden om Zondags op de tuin te arbeiden... Bij overtreding vervalt het lidmaatschap" nog enige kans van slagen hebben? Veel andere oude artikelen vinden we in onze reglementen nog steeds terug.

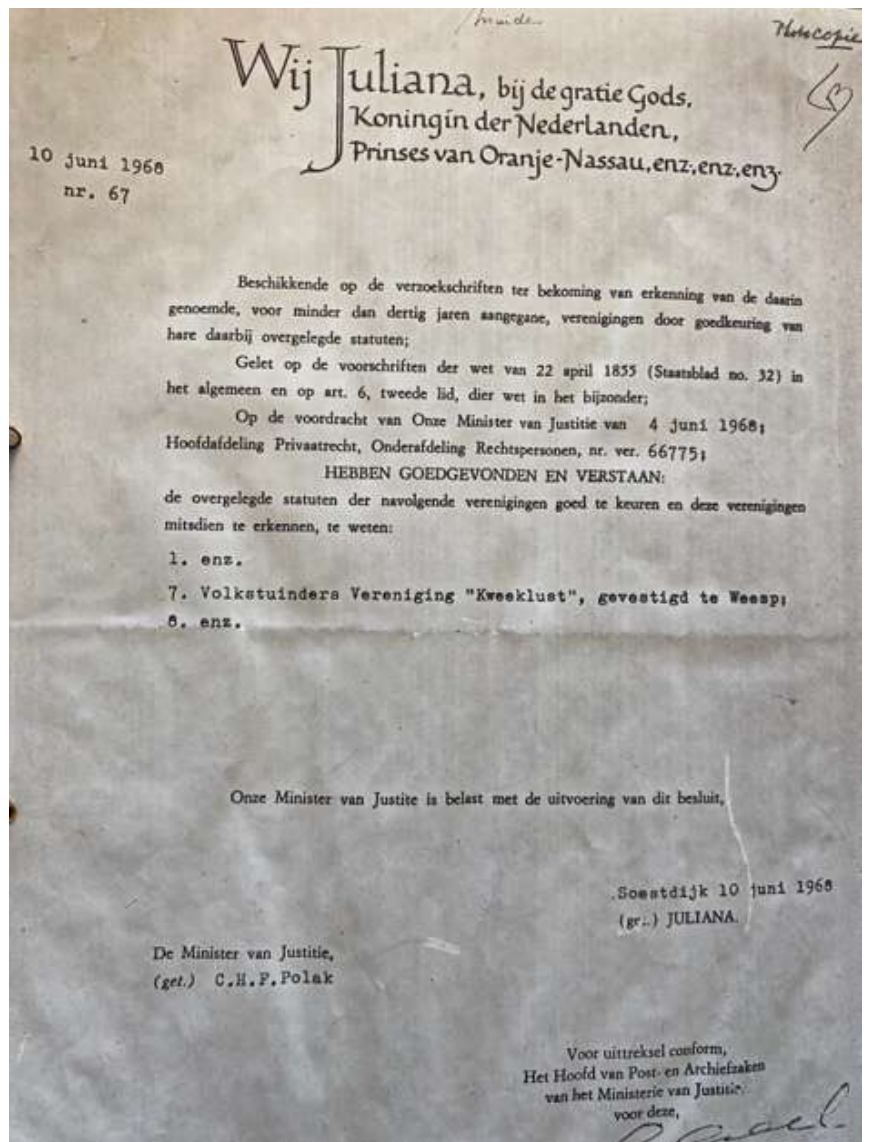

Echte statuten komen later en krijgen in 1968 Koninklijke goedkeuring.

De Vereniging wordt dan ingeschreven in de Kamer van Koophandel.

In de eerste reglementen worden ook al de commissies genoemd zoals wij ze nog steeds kennen: Kascommissie, Tuincommissie, Inkoopcommissie en 'andere' commissies. Die andere commissies zijn de Tentoonstellingscommissie en de Bouwcommissie. Deze kunnen, zo staat het er, naar behoefte worden ingesteld. In die tijd was het houden van Tentoonstellingen een van de officiële doelen van de Vereniging.

Het Algemeen Werk valt dan nog onder de Tuincommissie. In een later reglement vinden we een nogal grimmig Tuinreglement. Het artikel 2 begint met: "Het is verboden", gevolgd door 19 verboden, terwijl de artikelen 3 t/m 9 ook over verboden dan wel verplichtingen gaan. Ook komen er andere reglementen zoals het Bouwreglement en later ook reglementen voor water en elektriciteit. Met die regels komt ook het geklaag over leden die zich er niet aan houden. Er blijft opvallend veel hetzelfde in al die 85 jaar!

Tussen alle papieren vinden we een envelop met boekjes waarin zegels zijn geplakt. Geheel overeenkomstig de tijdgeest van toen – het is 1971- kunnen ook de leden van Kweeklust zegels plakken. In de brief ter verwelkoming van nieuwe leden lezen we: *Eens per maand komt er iemand bij U aan de deur om betalingszegels aan te bieden. Prijs f 0,50 per zegel. Met deze zegels kunt u alle aankopen die u doet alsook de contributie en pacht betalen.*

Kweeklust heeft tot nu toe 18 voorzitters gehad, 20 secretarissen, 11 penningmeesters en vele commissieleden. Hoewel al in de eerste reglementen staat dat ieder bestuurslid na twee jaar aftreedt, kunnen ze eindeloos herkozen worden. Bij sommigen gebeurt dat ook. Wim Borsje is de langzittende voorzitter geweest. Hij leidde 13 jaar onze Vereniging, op de voet gevolgd door Tom Verburg, die 10 jaar voorzitter was. Ineke van de Pol, sinds 2013 onze voorzitter, is na meer dan 80 jaar de eerste vrouwelijke voorzitter van *Kweeklust*.

We schreven het al in de inleiding. Als we de verslagen van vergaderingen en besprekingen van de afgelopen jaren doorlezen, krijgen we diep ontzag voor al die leden -bestuursleden commissieleden en andere actieve leden- die *Kweeklust* hebben gemaakt tot wat het nu is.

We staan op schouders van reuzen.

Onze spullen

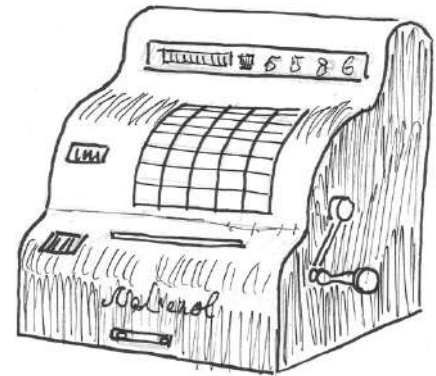
Tuinwinkel, Tuinkamer en toilet

We hebben de Gereedschapsloods en Werkplaats, de Tuinkamer en de Tuinwinkel. Maar dat is niet altijd zo geweest. Onze mooie Tuinkamer bestaat zelfs pas sinds 2023. Daarvoor is het koffie- en theedrinken gecombineerd met de verkoop van onder andere aarde en mest. De zakken aarde liggen er dan hoog opgestapeld. Nu is de winkel met alle voorraad verplaatst naar de nieuwe aanbouw achter de oude en is de oude tuinwinkel omgetoverd tot een gezellige ruimte met lange tafels, een nieuw keukenblokje en zelfs warmtepanelen voor koude dagen.

In een vereniging gaat bijna niets snel. Met zoveel meningen en opvattingen kost het ontwikkelen en realiseren van plannen tijd. De Tuinkamer en de wc zijn daar mooie voorbeelden van. Al in 1986 gaan er stemmen op een openbaar toilet te maken en een 'schuilhok'. In 1992 wordt weer een poging gedaan: een apart huisje voor koffie en gezelligheid, en een openbaar toilet. Het huisje van tuin 3a zou daartoe aangekocht kunnen worden, stelt het bestuur voor. De ALV zegt echter nee. Als vijf jaar later een

nieuwe poging wordt gedaan voor een openbaar toilet wordt dit weer afgewezen, met 'stankoverlast en schoonmaakproblemen' als argument. Zo'n 25 jaar later hebben we eindelijk ons openbare wc, zonder stankoverlast en schoonmaakproblemen, dankzij actieve leden, die gewoon een schoonmaakschema invoeren.

• De heer Lukon neemt namens Kweeklust een vlag in ontvangst uit handen van de voorzitter van de landelijke tuindersvereniging.

De tuinwinkel bestaat al langer. Hij werd ooit gerund door ene familie Koster, in wat nu de opslag en werkplaats is. In 1987 wordt het nieuwe gebouw voor de tuinwinkel, nu de Tuinkamer- in gebruik genomen.

Water en Elektra

Water en elektra worden vaak in één adem genoemd. Maar niet op *Kweeklust* in vroegere jaren. Waterleiding komt er al in 1972, met openbare tappunten en de mogelijkheid tot aansluiting van het tuinhuisje. In eerste instantie ligt de leiding in één 1509 meter lange gleuf. Later wordt het net verder uitgebreid. Nu kan elke tuin op het waterleidingnet worden aangesloten. In 2024 hebben 74 van 80 tuinen waterleiding.

Elektriciteit is er dan nog lang niet. In 1983 besluit het Bestuur nog dat er *'geen elektriciteit op de opstallen zal worden toegelaten'*. Zij geeft als argumenten voor deze beslissing: Elektriciteit is niet in overeenstemming met het doel van onze vereniging; het huisje zal gezien worden als tweede woning.

Tien jaar later wordt er een aggregaat aangeschaft voor de verschillende commissies. Leden kunnen het apparaat huren. Vier jaar later gaat het ding kapot en

kan niet meer gemaakt worden.

In 1998 is het doel van de vereniging niet veranderd, maar de maatschappij wel en dus wordt er toch weer gesproken over aanleg van elektriciteit. Eerst alleen voor de tuinwinkel en de werkloods, drie jaar later ook bij leden die dat willen. Onder leiding van Rein Voorneveld wordt er 2330 meter kabel ingegraven. Nu, in 2024 hebben 68 tuinen elektriciteit.

Tegeloorlog

In de ALV van 8 april 2024 presenteert Ben Tames, secretaris van de tuincommissie, het plan om in drie jaar de tegels van zes zijpaden te vervangen. Nieuwe tegels, en weg met de oude. Geschatte kosten ruim acht duizend euro. De vergadering gaat zonder enig probleem akkoord. Het enige punt van discussie is de volgorde van de paden. Het Vossenpad eerst? Of het Konijnenpad?

Zo'n bijna 50 jaar geleden ging het wel anders met die tegels: Op 10 mei 1975 schrijft lid J.J. Paanakker een boze brief naar het bestuur. Hij liep, schrijft hij, op zaterdag 3 mei van dat jaar naar zijn tuin en zag tot zijn stomme verbazing dat de zijpaden met nieuwe tegels (60x40 cm) werden belegd. Niet op

tweemaal de breedte (80 cm) maar op een keer de lengte (60cm). Het was, schrijft hij, zover ik me kan herinneren de afspraak dat de breedte van de zijpaden 80 cm zou zijn of reglementair 75 cm. Paanakker loopt met dit probleem naar de voorzitter. Maar die geeft niet thuis. Leden vooraan het hoofdpad vinden de breedte van de zijpaden breed zat, zegt hij. Bovendien worden paden van 80 cm breedte te duur (fl.5000,). In een eerdere bespreking echter hadden de voorzitter en enkele bestuursleden juist gezegd dat fl 2550,- genoeg was voor vrijwel alle zijpaden (van 80 cm).

Aan Paanakkers brief is dan al heel wat voorafgegaan. Het tegelplan is al enige maanden onderwerp van discussie, de kosten van de tegels blijken hoger dan gepland. Het bestuur stelt voor om het geld dat bestemd is voor verbetering van de inkooploods (ook wel 'bestuurshuisje' genoemd) aan de tegels te besteden.

Dat levert een eerste boze brief op, van een aantal andere leden. Met name omdat de tijd om te reageren – drie dagen - te kort is. De briefschrijvers veronderstellen dat deze 'bliksemactie' bedoeld is om hen onmondig te maken. Het geld moet volgens hen juist besteed worden aan het verbeteren van het in de winter "mensonterend klimaat in de inkoopshuur". Het bestuur belegt een volgende vergadering met de leden.

In die vergadering stelt een lid voor om goedkopere (visgraad)tegels van 30 bij 30 te kopen zoals ze ook op het hoofdpad liggen. De discussie neemt weer een wending. Nu gaat het om de vraag of het de goedkopere tegels van 30 bij 30 of de duurdere van 40 bij 60 moeten

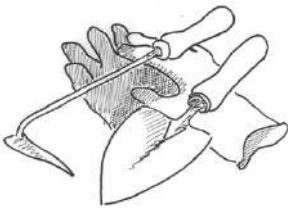
Nu

Mensen

Waar komen we elkaar tegen

Onze Vereniging *Kweeklust* heeft 81 leden die al of niet met partner, kinderen, kleinkinderen, vrienden hun tuin bewerken.

Waar komen de *Kweeklust* tuinders elkaar zoal tegen? Als ze over de heg een praatje maken natuurlijk, of op de paden. En ook bij de volgende gelegenheden:

Algemeen Werk

Dit zijn de regelmatig terugkerende momenten (2x per jaar), dat je met een willekeurige groep tuinders staat te schoppen, wieden, grasmaaien, etc. en samen koffie drinkt.

Nieuwjaarsborrel

Een drankje en meestal soep. Nog geen lente, maar toch gezellig, daar zorgt het vooruitzicht van het voorjaar voor.

Stekjesdag

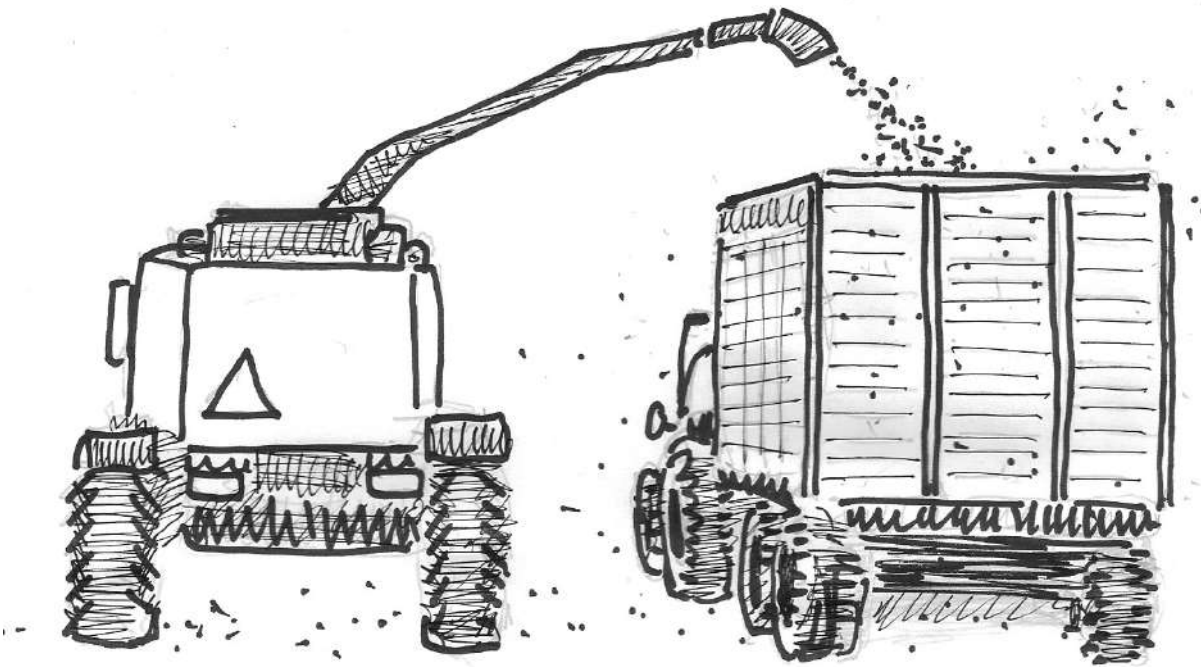
Meestal begin Mei, een dag dat er door iedereen planten, stekjes, tweedehands gereedschap, en nog van alles wordt ingebracht. Een soort kleine markt. Koffie met koek, soms ook hapjes. In de lente, iedereen in een opperbest humeur.

ALV

Op onze jaarlijkse ledenvergadering zitten we ineens in een zaaltje, te vergaderen. Een beetje onwennig is het wel, sommige van ons zouden liever een schop in de hand hebben.

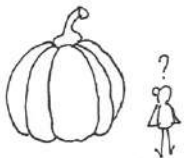
Hakselaar

In November komt de hakselaar. Als een rij mieren lopen we te sjouwen met takkenbossen. Hop, in de hakselaar. Volgens sommigen het hoogtepunt van het jaar.

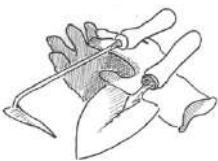
Oogstdag

Een nieuw evenement. Het idee is te pronken met je Kampioen-pompoen, of je vreemd uitziende aardappel. Ook een klein marktje dus, met hapjes en een drankje.

Laatste dag Algemeen Werk

Afsluiting van het seizoen. Na afloop van het laatste Algemeen Werk, een herfstmomentje eigenlijk.

Natuurvriendelijk tuinieren

Zoals roken in publieke ruimten jaren geleden gewoon was, maar nu maatschappelijk afgekeurd wordt, zo wordt het slecht behandelen en uitputten van de natuur, in wat voor vorm dan ook, ook steeds meer afgekeurd. Een maatschappelijke ontwikkeling die zich naar verwachting nog verder door zal zetten in de toekomst.

Binnen *Kweeklust* speelt die ontwikkeling ook, en zal naar verwachting ook toenemen. Het besef dat het niet goed gaat met de aarde, leidt tot de wens om duurzamer te gaan tuinieren. Composteren speelt daarin een centrale rol. Dat is makkelijk gezegd, maar nog niet zomaar gedaan. Een begin is er wel, met een hakselaar op het complex, met een discussie over het wel/niet verkopen van zakken tuinaarde en compost in de tuinwinkel (minder duurzaam in vergelijking met eigen compost), met het construeren van een compostbak voor het Algemeen Werk, etc.

In het duurzaam tuinieren neemt composteren een centrale plaats in. Omgaan

met en verwerken van de uitgebloeide planten tijdens en aan het einde van het seizoen, met het oog op het volgende jaar, is misschien net zo belangrijk als het opkweken aan het begin van het seizoen. In de vereniging wint dat besef. Daarin hebben we nog een lange weg te gaan, qua kennis en ervaring, en waarschijnlijk ook nog qua besef. Waarschijnlijk heeft elke tuinder wel een composthoop, maar voornamelijk als een plek om het onkruid

kwijt te kunnen, en nog niet zozeer om compost te produceren.

Iets geheel anders in het kader van Natuurvriendelijk tuinieren is het steunen van dieren en insecten op ons complex. Voorbeelden daarvan zijn de vogelhuisjes en voedertafels voor vogels, of huisjes voor egels om te overwinteren. Of ook afrastering tussen de tuinen die het egels mogelijk maakt er onderdoor te kruipen, en zo een groter gebied te bestrijken. Het planten van 'vlinder- of bijenstruiken' is er ook een voorbeeld van.

Dieren

De laatste jaren is er meer aandacht voor biodiversiteit, of misschien is het beter om te zeggen: aandacht voor dieren op het complex.

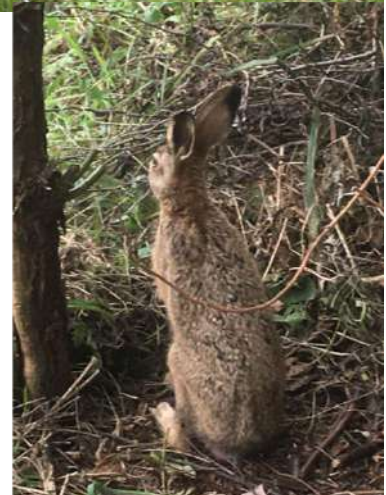
In de *Buitenpost*, het blad van onze vereniging, is een vaste rubriek voor dieren die op het complex zijn gespot. Zo hebben we een beeld opgebouwd van de dieren die met ons op de tuinen leven.

Allereerst natuurlijk veel vogels: mezen, vinken, koolmezen, merels, eksters, vlaamse gaaien, halsbandparkieten en eenden. En ook zijn er spechten gespot (zowel de groene als de grote bonte specht), één keer pestvogels, en wulpen op het weiland.

Af en toe spot je een ringslang, en de gladde slang is ook een keer gezien.

Zoogdieren natuurlijk: egels, spitsmuizen, mollen, en een keer een wezel. En hazen, maar weer geen konijnen.

Dan de gebruikelijke insecten: libellen, sprinkhanen, bijen, hommels, snuitkevers, vlinders, etc. Af en toe zien we iets bijzonders, maar weten het dan niet zeker...

Kikkers hebben we ook, en hagedissen, en tenslotte een geleedpotige, de zoetwaterkreeft.

Soms lukt het ons zelf een foto te maken, die foto's staan hier afgedrukt.

Toekomst

Wat zegt *Kweeklust* over zichzelf

In dit boekwerkje zijn het verleden en het heden aan bod geweest, nu zouden we nog iets van de toekomst willen te weten komen. Waarheen is *Kweeklust* op weg? Hoe ziet zij zichzelf over 10 jaar?

Het valt niet mee de toekomst te voorspellen, maar misschien kunnen we eerst eens kijken wat onze vereniging over zichzelf zegt, waartoe bestaat zij. Het doel van onze vereniging is in de loop van de jaren niet veranderd, het is:

Het uitoefenen en bevorderen van het tuinieren uit liefhebberij, in de ruimste zin van het woord en het verrichten van al wat hiermee verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn.

Of, om kort te gaan, de kern is:

Het uitoefenen en bevorderen van het tuinieren uit liefhebberij

De ruimere omschrijving kun je opvatten als een vrijbrief om allerlei leuke dingen te doen onder de paraplu van de vereniging. Dus dat zullen we in de toekomst vast blijven doen.

Toekomstige ontwikkelingen

Oude bekenden

Het verleden van de vereniging onderzoekend ontdekten we dat een aantal discussies die we nu voeren tientallen jaren geleden in een iets andere vorm ook al speelden. Het zijn rode draden in onze geschiedenis. Dus het ligt voor de hand dat ze in onze nabije toekomst ook wel zullen spelen.

Een voorbeeld van zoiets is de '*beheerde tuin versus de vrije tuin*'. Het gangbare idee was vroeger dat je je volkstuin vrij van onkruid moet houden, en onder controle hebt. Bloementuinen zijn bloemperken, zeg maar, en moestuinen worden jaarlijks tot zwarte kluiten omgespit. De tuinder als controleur.

Je kunt de tuin echter ook als een wilde tuin zien, planten en bloemen komen aanwaaien, je rol als tuinder is meer die van een regisseur.

Beide zienswijzen komen voor, soms ook binnen dezelfde tuin. En tot onze verrassing was die discussie er vroeger ook al, bij het begin van de vereniging. En in onze toekomst zal die er dan ook wel weer zijn, verwachten we.

Nauw verwant daarmee is kwestie van de "*economische tuin (om groente te kweken) versus het in de natuur zijn*". Bij de oprichting van *Kweeklust* was het de bedoeling van een volkstuin om groente en fruit te kweken, als aanvulling op het inkomen. Waarschijnlijk had men het in die tijd nog niet over 'natuur', maar wel was men zich toen ook ervan bewust dat de volkstuin het je mogelijk maakte om buiten te zijn.

Nog steeds verbouwen we groente en besparen we graag op de groenteman of supermarkt, maar in tegenstelling tot de oorlogsjaren ziet niemand de volkstuin meer als aanvulling op het inkomen.

Een aspect dat wel in de nabije toekomst zal blijven worden besproken is de balans tussen groente en bloemen, ofwel de "*de moestuin versus de siertuin*". De siertuin wordt door sommigen soms gezien als toch een beetje een liefhebberij, waar je ook wel zonder kunt, terwijl de moestuin echt belangrijk gevonden wordt.

In het begin van *Kweeklust* echter, zelfs al in de oorlogsjaren, was er naast groente al meteen sprake van bloemen telen. Ook het doel van de vereniging laat die mogelijkheid open. Enkele jaren geleden hebben we een steekproef gedaan: Op dat moment waren 1/10e van de tuinen moestuinen, 1/6e siertuinen, en ruim 2/3 van de tuinen gemengd, moes én sier.

Ook het "*glaasje wijn op de tuin (relaxen) versus hard werken*" blijkt een gesprek van alle tijden te zijn. Nu, en ook al bij de geboorte van *Kweeklust*. Mevrouw van Essen, die ooit een tuin had op het oude stuk land, waar nu de spoorlijn loopt, vertelde dat de 'vlierdrank' van de heer Van de Vliet erg lekker was, en dat je er erg vrolijk van werd. In de toekomst zal de vlierdrank vast ook weer lekker zijn.

De maatschappij verandert

In de maatschappij is een ontwikkeling naar meer individuele vrijheid te zien, zoals in kleding en in omgangsvormen, en zo ook in *Kweeklust*. In verslagen worden leden jarenlang bij hun achternaam genoemd, met de 'de heer' of 'mevrouw' ervoor, maar in onze tijd is de voornaam gewoon geworden.

Op foto's zien we bestuursleden bij officiële gelegenheden in pak verschijnen - zoals voorzitter Luken bij de opening van de nieuwe tuinwinkel in 1987 - maar nu komt niemand meer op het idee een stropdas om te doen voor een vergadering.

Schuurtjes voor gereedschap maken steeds meer plaats voor huisjes, om prettig in te verblijven of om zelfs in te slapen.

En wat de regels en reglementen betreft -volkstuintverenigingen hebben die van oudsher veel-: mensen houden er niet meer van in een korset van regels te leven. We zien dan ook dat de regels steeds minder streng worden. Zo hebben ontwikkelingen in de maatschappij hun weerslag op *Kweeklust*.

Ontwikkelingen in de natuurlijke omgeving

Van een aantal ontwikkelingen in de natuurlijke omgeving valt zeker te verwachten dat ze blijvend invloed op de vereniging zullen hebben. Dat zijn het *teruglopen van de biodiversiteit*, en de *toename van stikstof*. Dit zijn duidelijk zaken waar we in de toekomst meer mee te maken zullen krijgen, en die veranderingen gaan brengen in hoe we dingen praktisch aanpakken.

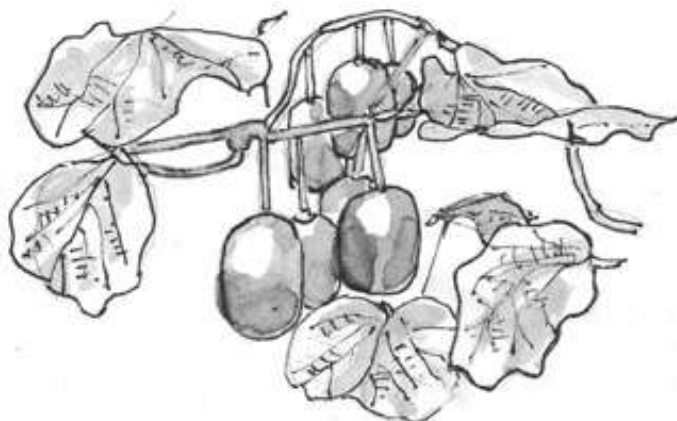
Daaraan kan de verwachting van *veranderend weer* worden toegevoegd. Ten gevolge van de klimaatverandering worden zowel langere periodes van droger weer als van wateroverlast voorzien. We zullen ons in de nabije toekomst meer dan nu gaan bezighouden met zaken als bevloeiing, en het kunnen vasthouden van water voor in de droge tijden. En eveneens met drainage, voor in de natte tijden.

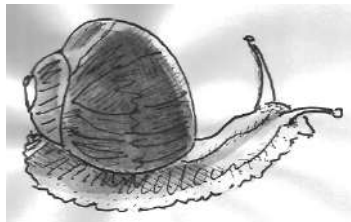
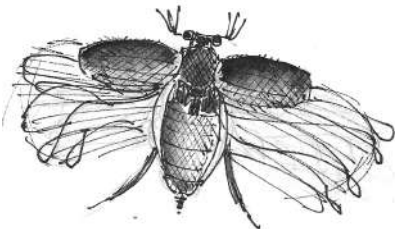
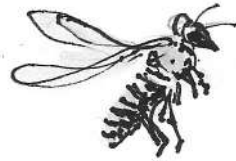
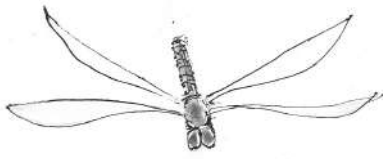
Onze Toekomst

In het doel van de vereniging

Het uitoefenen en bevorderen van het tuinieren uit liefhebberij

wordt geen toekomstige doelstelling geformuleerd, iets specifiek waarnaar we streven om in de toekomst te bereiken. In de toekomst willen we nog steeds tuinieren uit liefhebberij. Doorgaan met plezier hebben aan groente en bloemen kweken. En aan het samen tijd doorbrengen op de tuin.

Bronnen:

H.T.A de Heij. Spoorlijn. file:///Users/mac/Downloads/c11492-rws_deel_09_-4.pdf

Weesp in vroeger tijden

https://www.nicospilt.com/index_Hanzelijn.htm

L. Bode (1940). *De Terugtocht op Weesp*. <https://www.stelling-amsterdam.nl/stelling/extra/terugtocht-1940/index.php>

